

Bendeniz

– Gökdeniz · 17 Ekim 2020

BENDENİZ

Sen göksün, ben deniz
Gözlerimde mavi bir furya
Birbirine bakan
Ama kavuşamayan
Sen semasın
Bakışlarımı çalan
Ben yağmurunla dolan derya
Her damlanı içime çeken
Halka halka büyüyen çeperlerime
Ne zaman yağacaksın yine
Kalbimin ziyafeti gözlerinden
Yine borçlu çıkarma beni
Hesaplar benden
Bendeniz bu gece

Hani uzaktan uzanan dudaklar
Var ya hani, serçe parmağına
O, bendeniz
Hani parmaklıklarını yumruklayan
Hapsettiğin hücreindeki yalnız
Hani ayaklarının dibine akıp giden
Sarıldığında ateş-i suzanından
O, bendeniz
Efendisi olduğunuz
Tüm kıvrımlarının beynimin.
Yaplalayan sarhoş,
Kokusundan avuçlarınızın.
Bendeniz,
Sadık bendeniz

Çıkıp gelsen şimdi maviliklerden
Deryama pike yapsan tam onikiden
Tenin, süzülen pike üşüyen göğsüme

Ellerin, sahiplense yüzümü

Haydi

Uzat dudaklarını

Bu gece sendeniz.

erol başçı